

БУ КҮНГИЛДИР, БУ КҮНГИЛ

Субхидамлар шүхішашын сабо-
ларға күлөк тұттығымыс? Бөгләр-
деги бүлбүл, тоғарлардың түргай,
тошқын шаршара, бекіл ирмекта
овозғаны? Уларни құшық оқан-
тига сингілдір, дегенғанинг үл-
мони тұлғындарының аж парда-
сқындарынан санғаткорниң құшық
тинглаганда бенхітер тегерасын,
құзингизине юмбі, сұлым водий-
пар, тароватыл саҳар, юлдуз-
ли кечалар, оналарнан мәсүм-
алласын құмсағандай энтиқасы.
Демек, құшықтың сизи ром эти-
би, динлиңгізге азгулук олиб ки-
риди.

Күшік сөхір билан сархаш бүл-
ған күнгілдір, ирмеклардың дәре, том-
чи үшін шашын еса түрғаны деген
қилиши көдір.

Гөзі шөх келес, мұхаббат
жұлдаға айлап гадо,

Ұзын сұлтон айларған бу
күнгілдір, бу күнгіл...

Тарих атасыра китобарнан
варақтар, күлгінға фозын қары-
лармынанын, бир асраға тенгід-
буылармынанын қылқаларынын
тинглаганын. Түткін ораз-умид,
бүгік соғ, тұртқа деңордан нариға
үтмаган соғоз, мақұн құшық, ис-
тиқ болдан ынроқ ишкідан сұзлар
еди улар.

Итегінде жаро күндин, эй
Санды мазлума,

Бақт деган ғәлғон сұзнинг кори
бигза мазлума.

Ушбу ғазал мұулифи Санды би-
би Улуг Октябрь революциясын-
да шаяған шоңарид. Биз буға-
заппана бекіз дәл оладық. Чүнкі,
құшықтың үшін шаңбатыда шоңар-

дир.

Юракниң әндірувчы ҳам ғазал,
алласынан ҳам ғазалдір.

— Дін әндірувчы ғандай ға-
запларни күйләгендім, — деб
хикоя қылдағы дәрвіз, кизы,
құшықтар ғулшаныннан ғазал-
хони Малохат Дадаев, — дәрдим
зінді бүлгәндік. Түткін ораз-умид,
бүгік соғ, тұртқа деңордан нариға
үтмаган соғоз, мақұн құшық, ис-
тиқ болдан ынроқ ишкідан сұзлар
еди улар.

Гүллар қозда қанда, бу
богдан әр үтдім,

Одатын қылмай қанда, яна
бедор үтдім,

Еллар неңүн сарсын,
кетолмайдындар нары,

Күнгілміннің мөхпайкари, құзы
хүмор үтдім...

Бүгіншінде мұулифи ҳом Санды,

Лекин бу Санды қаламынға замон

нурдан сінек бағш этан, Завыл

илюм әзіс бүлгән Санды Зунин-

нова икбілден мәмнүн мәхбүб,

махбұба қызметтер ділдігін күвон,

түйнілар таржимонидай ҳәр құ-
шиқтың, ҳар газал шайдосын дүст,

яқын. Чүнкі шоңар үз әхтіда

ҳам, ғазалларда ҳам бағшты,

важғолы әр өразіндеңнің мұхассас-

тимсолидір. Санды олаға ғазалар-

нің мәмнүн мәхбүтіндеңнің үл-
лендірілген күнгілдір.

Күшік сөхір билан сархаш бүл-
ған күнгілдір, ирмеклардың дәре, том-
чи үшін шашын еса түрғаны деген
қилиши көдір.

Гөзі шөх келес, мұхаббат

жұлдаға айлап гадо,

Ұзын сұлтон айларған бу
күнгілдір, бу күнгіл...

Тарих атасыра китобарнан
варақтар, күлгінға фозын қары-
лармынанын, бир асраға тенгід-
буылармынанын қылқаларынын
тинглаганын. Түткін ораз-умид,
бүгік соғ, тұртқа деңордан нариға
үтмаган соғоз, мақұн құшық, ис-
тиқ болдан ынроқ ишкідан сұзлар
еди улар.

Итегінде жаро күндин, эй
Санды мазлума,

Бақт деган ғәлғон сұзнинг кори
бигза мазлума.

Ушбу ғазал мұулифи Санды би-
би Улуг Октябрь революциясын-
да шаяған шоңарид. Биз буға-
заппана бекіз дәл оладық. Чүнкі,
құшықтың үшін шаңбатыда шоңар-

дир.

Юракниң әндірувчы ҳам ғазал,
алласынан ҳам ғазалдір.

— Дін әндірувчы ғандай ға-
запларни күйләгендім, — деб
хикоя қылдағы дәрвіз, кизы,
құшықтар ғулшаныннан ғазал-
хони Малохат Дадаев, — дәрдим
зінді бүлгәндік. Түткін ораз-умид,
бүгік соғ, тұртқа деңордан нариға
үтмаган соғоз, мақұн құшық, ис-
тиқ болдан ынроқ ишкідан сұзлар
еди улар.

Гүллар қозда қанда, бу
богдан әр үтдім,

Одатын қылмай қанда, яна
бедор үтдім,

Еллар неңүн сарсын,
кетолмайдындар нары,

дөири бу ынғылт Малохат ғары-

ғары.

дагы ғұнча орзуларнан күртак
әзімшіләр.

1958 йыл Норик ҳалқ театрида

уннинг талантини күрган санъаткор-

лар Тошкентте борышни тавсия

еттілди. 1958—1968 үйлар орасын-

да Дәдәбоеев Тошкент Филармо-

ниесінде ишледі. Лапар құшық-

лардың айтіб, санъат шиннандала-

рнін шүшіндеңнің этилі. Итіфіко-

ко, бир күннен үнгілдік мүнис, бе-

зор, шириң әзім...

Алла менінг ширин аспалым,

Алла менінг тонғығағағасалым...

Алла, алла...

Узым үзінші ҳам үнтиб, аллаға

кулғоқ тутған жыл қолдік. Она

тоғында алаңын үзіндік мүнис, бе-

зор, шириң әзім...

Шаңырақ ғашылғандағы айтіліндеңнің

шынандағы ғашылғандағы айтілін